

влияние за развитието на таланта на бъдещия ученъ.

Занимавайки се съ математика, Галилей много бързо схваналъ голѣмото значение на тази наука, която, както той по-късно се е изразилъ, — „се явява като най-сигурно срѣдство за изостряне на човѣшкия умъ, научвайки го правилно да мисли и разсждава“.

Преподаването на математиката въ университета тогава било слабо засѣгнато, поради липса на добри професори. Все пакъ, Галилей още тогава проявява голѣмъ интересъ и дарби къмъ тази наука, споредъ думитѣ на тогавашния учител по математика, *Ричи*, близъкъ приятелъ на баща му, къмъ когото Галилей често се обръщаль за съвети.

Като студентъ, Галилей се интересуваль сжщо и отъ геометрия и изучилъ съчиненията на Евклида и Архимеда. Увлѣчението въ математиката го заставило да изостави чистата философия и медицината. Разбира се, че това не се харесвало на неговия баща, затова последниятъ категорично забранилъ на сина си да се занимава съ математика и да дружи съ Ричи.

Но Галилей не преставаль скрито да изучава Евклида и, най после, като не можель повече да се крие, той решава да се обърне къмъ баща си съ гореща молба — да не му прѣчи да се занимава съ математика, която той силно обичаль и да му разреши да изостави медицината, къмъ която не чувствуваль никакво влѣчение.

На тая искренна молба отъ страна на сина му, бащата билъ принуденъ да отстъпи. Оттогава Галилей всецѣло се отдава на изучаване на математиката и физиката. Въ тѣзи две области, младиятъ Галилей се проявилъ много бързо. Още като студентъ, той се проявява като самостоятеленъ ученъ, прехвърляйки границитѣ на тогавашното схоластично учение.

Подъ влиянието на основното изучване творенията на Евклида и Архимеда, и критичното отнасяне на своя учител-физикъ Я. Манциони къмъ схоластичнитѣ теории на последователитѣ на Ари-